

Milé ženy, všechno nejlepší k vašemu svátku

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST

Zakladatel profesor Ing. Břetislav Chvála, doktor technických věd (DrSc.)

MĚSÍČNÍK SLOVANSKÉHO VÝBORU ČR

ROČNÍK XXVII

ČÍSLO 284, BŘEZEN 2024

CENA 12 Kč

8. březen – Mezinárodní den žen

Foto Pexels.com/Sarah Chai

Blahopřejeme všem ženám k jejich mezinárodnímu svátku, který má mezi pokrokovými lidmi světa stále svou platnost a úctu.

Vojensky se sblíží

Čína a Rusko posunou vojenské vztahy na ještě vyšší úroveň, prohlásil 31. ledna nový čínský

ministr obrany Tung Ťün po videohovoru se svým ruským protějškem Sergejem Šojguem.

Informovala o tom agentura Reuters s odvoláním na čínské ministerstvo obrany. Západní země Čínu opako-

vaně varovaly, aby nedodávala Moskvě zbraně použitelné ve válce na Ukrajině. ■ ČTK

Pokouší se potlačit korupci

Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij 29. ledna zveřejnil informace o příjmech, které on a jeho rodina měli v uplynulých letech. Tento krok je součástí jeho

snahy o snížení korupce na Ukrajině, kde vyzval také další ukrajinské představitele k podobnému činu. Roku 2022 činily příjmy Zelen- ských 3,7 milionu hřiven

(2,2 milionu korun). Kyjev se pokouší potlačit korupci ve snaze urychlit vstup do EU a NATO. Představitelé obou bloků požadují po Ukrajině rozsáhlé protiko-

rupční reformy. Podobně to žádají i Mezinárodní měno- vý fond a západní spojenci, poskytující Ukrajině finanční pomoc. ■ Server World News 24, Reuters

Mlčící většina občanů se nezajímá o budoucnost!

Foto ČMKOS

Protivládní demonstrace z 27. listopadu 2023. Lidé se dali na pochod z pražského Náměstí Jana Palacha na Malostranské náměstí.

Vášení vlastenci a vlastenky,

při konci roku 2023 mně připomněl městský rozhlas moji bezmoc, když nám zahráli Modlitbu pro Martu, až u nás drnčela skla. Místo vzpomínky na Mezinárodní den studentstva nám vymývají propagandou tzv. svobody mozky. Při tom nechceme vidět, kam jsme to dovedli za pouhých 34 let. Tak zvaní komunisti zde vládli o pouhých 7 let déle. Rozhodl jsem se napsat komentář, který by shrnul, jakou svobodu si část z nás vycinkala. Naše po převratové elity (rozuměj převlečení komunisti) nás darovaly globalistům! Tuto éru naboural „Green Deal“ a pokus zednářů rozšířením covidu s cílem snížit počet obyvatel Země. Zajímavé je, že v ČR se snížil počet státních občanů o jeden milion. Důsledkem bude mimo jiné, že v budoucnu skutečně ne-

bude na důchody! Do toho přišla válka na Ukrajině a najednou začala chybět spousta zboží a léků, které se k nám vozí přes půl planety! Protože to někomu dávalo ekonomický smysl! Jenže tato činnost nemá nic společného s hospodářstvím, ale s liberální ekonomikou. A tohle nám zařídila neviditelná ruka trhu. Což je chamtivost bez hranic, které vyhovuje, že se zboží vyrábí za malé peníze v levných zemích a prodává se za velké peníze v zemích o několik tisíc kilometrů daleko!

Dnes nám bude Klaus a jemu podobní dávat „knížecí rady“, jak pozvednout ekonomiku ČR. Přitom byl vůdčí osobností, která nás do této chudoby a marasmu zavedla! Máme přehřel ekonomů, ale jediný nedokáže říct, kde na ten drahý dovoz a provoz vlády vezmeme peníze, když většina národa nic nevyrábí! Proto

vedu citát z internetu:

„Když nemáte svou vlastní základnu, nemáte svou vlastní ideologii, nemáte svůj vlastní průmysl, nemáte své vlastní peníze, nemáte nic vlastního, pak nemáte žádnou budoucnost. A to se nám podařilo vyřešit!“, řekl ruský prezident na slavnostním ceremoniálu v Kremlu se šampaňským v rukou. Myslíte, že tato pravda je ruskou propagandou?

Domina Černochová darovala většinu naší výzbroje Ukrajině. Sděluje nám, že to bylo jen pár miliard Kč, ale ignoruje, že nahradit tuto techniku bude nás stát stovky miliard, nebo dokonce miliardy Kč. Při tom ČR si vyrobila za svou existenci 406 generálů! Kdyby použila kupecké počty, tak by zjistila, jak je velký tunel pro výsluhy těchto generálů. Nikdo se neptá, co udělali pro obranu republiky. Když jsme vstupovali do NATO,

tak naši vlastizrádci podepsali Smlouvu o konvenčních ozbrojených silách. Abychom náhodou neohrozili naše nové soukmenovce, tak nám nasadili obojek o maximálním počtu výzbroje! Například nám dovolili pouhých 957 tanků, 1367 vozidel (i obrněných), 230 bojových letadel a 50 vrtulníků! Otevřel se další tunel, jak rozkrást prostředky ČSLA pro obranu republiky. Vypařily se tisíce a tisíce kusů bojové techniky! Počínaje tanky přes letadla až po výstroj a výzbroj pro více jak dva milióny vojáků! Zbyly zde pouze desítky této bojové techniky pro 28 000 tzv. profesionálních vojáků. Skutečných bojovníků je něco okolo 5 000! Tuto bídu obrany ČR všichni přehlédneme. Nedokážeme se poučit ani z války na Ukrajině. Pro svou obranu koupíme pár desítek tanků Leopard, které jsou kon-

strukčně starší než T72 a mají horší parametry! Nehledě k tomu, že T72 + T64 jsme si vyráběli doma, tj. v ČSSR!

Stávka doktorů a učitelů ukázala, na jaké dno se část naší inteligence dostala. Tato stávka mileniálů je hlavně motivovaná tím, že nechtějí pracovat 5 dní v týdnu a k tomu ještě 8 hodin! Jednak vystudovali za naše peníze a při jejich vzdělání jim nedojde, že není kde brát! Vůbec jim nevádí, že od roku 1990 zde žijeme na dluh! Nahlédneme do mezinárodních tabulek, tak vzdělání 30 let upadá a ČR spadla až na čísla kolem 200 ve světovém žebříčku! Vyprodukovali jsme pouhé otroky bez znalostí a myšlení. Problémy ve školách vidím na vlastní oči, protože dělám údržbu elektro na ZŠ. Máme starost, abychom dětičky nestresovali, nenamáhal, a tak jim nakoupíme na chodby stolní fotbal. K tomu přidáme na nádvoří dětské hřiště s prolézačkami, které je vhodné tak pro mateřské školky. Během roku jsem tam neviděl jediného školáka, který by si šel protáhnout své líné kosti.

O samotném zdravotnictví je zbytečné mluvit. Začíná to zubařskou péčí, kde za jednu plombu zaplatíte 2 tisíce i víc Kč! Ze základní péče udělali obchod, kde se musíte objednat po internetu. K tomu si přidejte vzdálenosti k lékařské péči a jak je rozdělena odpovědnost dle Ústavy. A to nemluví

o našich doktorech, kteří odešli pracovat za větší peněz do ciziny.

Letos jsme měli sraz maturantů po 65 letech. Byl jsem překvapen, kolik spolužáků a spolužaček stáli na straně pětikoalice. Nemohl jsem to nějak pochopit, protože máme stejné vzdělání. Základní školu jsme končili osmou třídou a Závěrečnou zkouškou před komisí! Uměli jsme mimo jiné počítat na logaritmickém pravít-

---

„Dnes nám bude Klaus a jemu podobní dávat „knížecí rady“, jak pozvednout ekonomiku ČR. Přitom byl vůdčí osobností, která nás do této chudoby a marasmu zavedla!“

---

ku! Maturovali jsme, když nám bylo 17 let. Zajímavostí bylo, že vysoké školy dokončili ti, kteří včas pochopili, že je nutné ohnout záda a nevyčínat z řady. Přitom nevádí, že jejich původ nebyl dělnický! Já jsem VŠ nedokončil i když jsem byl zvolen předsedou ročníkové organizace ČSM. Vedoucí ročníku docent Brable mně tenkrát sdělil: „Soudruhu Vku takové soudruhy zde nemůžeme potřebovat! Zaručuji ti, že nepřežiješ pátý semestr.“ Bohužel jsem nepřežil. Na konci šedesátých let v dálkovém studiu na ČVUT to zopakovala jeho bývalá asistentka za pomoci předsedy KSČ závodní organizace Spojů Mělník!

Odbočil jsem do doby, kdy se tady „věšelo a vraždilo“. Chtěl jsem jen ukázat,

že je to jenom o lidech. Dnes nám „elity“ pouze lžou a mají jedinou starost o vlastní prospěch. Tento stav je přesně popsán v Protokolech Siónských mudrců! Kde se píše o Masonech (světových vládčích), Gojích (otrocích) a o úkolech Gojské šlechty! Naše vládnoucí elity konají přesně tak, jak je to v nich popsáno! To je totiž ten globalismus, do kterého nás naše elity darovaly! O krizi vý-

stižně mluvil Tomáš Baťa s tribuny při oslavách 1. máje Svátku práce roku 1930 ve Zlíně, když poslouchali jeho zaměstnanci, že krize je zaviněna morální bídou světa! Přitom měl každý pracovník společenský oblek, co by uniformu v barvách dle cechů, kde pracoval! Nebo se stačí podívat například přepisování dějin z odsouzení doktorky Horákové. Mnoho důkazů je na příklad uloženo ve Státním filmovém archivu a v ostatních archívech.

Současná situace má řešení. V roce 2008 na Islandu vystoupila inflace na několik desítek procent. Země, která má 500 000 obyvatel, její parlament, odsouhlasil znárodnění všech islandských bank a pozavíral odpovědné bankéře, co by

lichváře. Na konec nechal zavřít vládu za korupci a rozkrádání státního rozpočtu: Rok na to spadla inflace pod 2%! Už dávno jsem dospěl k názoru, že dlouhé články mnoho lidí nemá trpělivost číst celé. Problémem je, že popsat situaci vydá na „knihu“. Proto jsem připojil přílohy, kde je pouze výběr vlastních a stažených komentářů. Je to snaha jednoho vlastence, který je nazýván dezolátem, sluhou Kremlu a ruským švábem bojovat za to, aby naši potomci nemuseli žít jako otroci!

Nejhorší na tom je, že mlčící většina z pohodlnosti si říká, proč chodit k volbám, stejně se nic nezmění! Nechce mít jakýkoliv světonázor a ani se zajímat o svou budoucnost. Ztratili jsme životní pokoru, selské myšlení a nestaráme se o naše statky! Příkladem je dražota vody (strategické položky), kde z naší vody tečou miliardy Kč do Francie. Je zřejmé, že tento dopis je asi špatné přání do roku 2024, ale měli bychom se všichni zamyslet nad naší budoucností a něco pro to dělat. Mám obavy, že mileniály asi nikdo nedonutí, aby začali myslet na SVOJI BUDOUCNOST. Při tom si nejsou schopni uvědomit, že si tím řezou větve, na které sedí! Konzum není budoucnost, protože platí jediná spravedlnost na světě, a to je stáří!

■ IVO VLK, Mělník
a taky Pán z Kvítkova

Prohlubování spojenectví

Ruský prezident V. Putin 29. ledna hovořil v Petrohradě s prezidentem Běloruska Alexandrem Lukašenkem o možnostech dalšího rozšíření těsného spojenectví Moskvy a Minsku.

Na schůzi vedení svazového státu, kam patří Rusko a Bělorusko, schválili 15 dokumentů včetně usnesení o za-

hraniční politice či vědeckotechnickém rozvoji, napsala ruská oficiální agentura TASS. Oba prezidenti spolu jednali od 27. ledna, kdy otevřeli památník pro padlé za 2. světové války, uvedl mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov, a prodiskutovali řadu velmi závažných témat. Rokování v Petrohradě se zúčastnili vysoce postavení představitelé

obou zemí. Jak je známo již z dřívějších, Rusko loni do Běloruska, které sousedí se státy východního křídla NATO, přesunulo část svých taktických jaderných zbraní.

Lukašenko se také svěřil Putinovi, že nechápe, co brání Ukrajině a pobaltským zemím, aby s Ruskem a Běloruskem spolupracovaly. „Tohle je náš svět. Budovali

jsme ho několik desetiletí, společně jsme vyhráli tu strašnou válku. Tak se vydejme tímto směrem. Ale ne, oni nechtějí, oni hledají lepší život v zahraničí,“ řekl Lukašenko. Dodal, že Ukrajina se stejně nakonec vrátí zpátky k Rusku a Bělorusku. Nebudou mít jinou možnost.

■ Server ČTK – České noviny, jel, Pravda 24

Skandální slova o přijetí eura!

KSČM vydala 5. ledna stanovisko, v němž jednoznačně odmítá přijetí eura. Debatu na toto téma rozvířil prezident Petr Pavel ve svém novoročním projevu.

Hlava státu uvedla, že by se měly začít dělat konkrétní kroky, které Českou repu-

bliku dovedou k naplnění závazku přijetí eura. Společná evropská měna je dle Pavla logickou budoucností. Vysloužil si oprávněnou kritiku opozice. Stínový předseda vlády ANO Karel Havlíček mluvil o „nepochopitelném vyzývání eura.“

Bývalý prezident Václav Klaus prohlásil: „Vyzývá-

me vládu a politickou scénu, aby tak závažné rozhodnutí, jako je opuštění národní měny, nebylo provedeno za zády občanů.“ V stanovisku výkonného výboru KSČM se praví: „KSČM považuje za skandální, že nejvyšší ústavní činitel České republiky zpochybňuje národní měnu namísto toho,

aby byl jejím zastáncem a obhájcem. Neboť kromě jiného je česká koruna v posledních letech po švýcarském franku druhou nejvýkonnější měnou Evropy.“ KSČM považuje za nutné, aby zda přijmout či nikoliv euro, rozhodli jedině občané ČR v referendu!

■ portal.24cz, pk, jel

Vlk

Topím se, tonu! Kdosi mě srazil ze srázu do moře informací – topím se- do moře přečpaných marketů – topím se, do moře mobilů, internetu, dronů, do moře sexu – topím se, tonu – do moře kriminálků, kriminality, do moře hrůz, válek, rivalit, do moře nenávisti, závisť, cynismu. Kdo mě srazil do toho moře? Proč? Kdo mě zachrání?

Jak jsem stará a zkušená, tak jsem hloupá. Musel mi napovědět můj třicetiletý vnuk (svobodný), který řekl, že se chytá krásného snu

z obrázku. Muž, žena, děti u stolu s vánočním ubrusem po prababičce. To je ono! Jistota domova. Julius Fučík (prosím bez úšklebku) řekl: „Jen stromy se silnými kořeny vichřice nevyvrátí.“ Kdo má pevné kořeny, nebude svržen. Ale někdo kořeny ničí. Rozbítí rodinu, domov, rodný kraj, vlast a hází nás do moře světoobčanství a evropanství pod heslem – je svoboda, rozlet se poznávat, užívat – všude jsi doma. Nevěřím, je to léčka.

Ten, kdo ničí kořeny, s námi hraje falešnou hru pro svůj cíl: Chce ovládnout svět

(globál) a k tomu potřebuje nový světový řád s novým člověkem. 1. sníží počet lidí (8 mld. nepotřebuje), 2. promíchá je (alespoň zanikne rasismus, že?), 3. rozdělí je na otroky (ne v okovech, ale v dobrých podmínkách vyspělé civilizace s kontrolou a řízením jejich zdraví, štěstí a množení) a na ty, co je kontrolují a hlídají.

Kdo rozhoduje o planetě? Kdo začal ničit kořeny – tříštit rodiny, státy, národy a lehce manipulovatelné jedince házet do moře připraveného chaosu? Mnoho odborníků, vzdělavců zná odpověď, ale jen málo z nich

přizná (nechtějí či nemohou), že jediný, kdo ničí nás a celý svět pro svůj cíl je VLK – zkratka Vládnoucí Kapital.

Bude to 35 let, co se k nám vítězně vrátil, přesto slovo kapitalismus je vyslovováno málo a opatrně (snad i štitivě, protože ho definovali Karel Marx, Vladimír Iljič Lenin, komunisti?).

To slovo musí odevšad na nás civět, volat, fukat, aby si lidé uvědomili, že je tu, že krize, války a problémy současnosti, to je on – KAPITALISMUS.

■ NAŠE PRAVDA, únor 2024, č. 6

Putin: Rusko nechce zaútočit na Polsko...

Americký moderátor Tucker Carlson, člověk, blízký bývalému prezidentu USA Donaldu Trumpovi, pořídil v únoru v Moskvě rozhovor s prezidentem Ruska Vladimírem Putinem, který Carlsonovi řekl, že je nemožné, aby bylo v konfliktu s Ukrajinou

Rusko poraženo, což si „uvědomují i západní představitelé...“

Nebylo by lepší vyjednávat s Ruskem? Uzavřít dohodu... Rusko bude bojovat za své zájmy až do konce.“ Putin rovněž ujistil, že Moskva nechce zaútočit na

„Polsko, Lotyšsko nebo kdekoliv jinde.“ Putin v rozhovoru zmínil i kauzu amerického žurnalisty Evana Gershkoviche, zatčeného a obviněného v Rusku ze špionáže loni v březnu. „Myslím, že může být dosaženo dohody,“ řekl Putin Carlsonovi.

„NATO neusiluje o válku s Ruskem. Musíme se však připravit na konfrontaci, která by mohla trvat deseti lety,“ prohlásil šéf NATO Jens Stoltenberg. Dle něho prý neexistuje žádná záruka, že Rusko nezaútočí na další země, pokud vyhraje válku na Ukrajině.

Jednejme s Ruskem

Nová německá levicová strana Spojenectví Sahra Wagenknechtová (BSW) v lednu vyzvala na svém prvním sjezdu v Berlíně k jednání s Ruskem a ke zrušení hospodářských sankcí uvalených po začátku války na Ukrajině.

Informovala o tom agentura AFP.

Strana rází opačnou politiku než současná německá vláda, která patří k největším dodavatelům zbraní Ukrajině. V domácí politice by strana chtěla navýšit výdaje

na zdravotnictví a důchody, a naopak zredukovat ekologické programy. „Tato válka musí skončit velmi rychle skrze jednání,“ řekla zakladatelka strany. Dle ní je nutné zastavit závody ve zbrojení. „Dodáváme zbraně Ukrajině pro vítězství,

kterému nevěří ani ukrajinští generálové,“ řekla. Dle Wagenknechtové by Německo mělo zrušit stávající sankce uvalené na Rusko po začátku invaze na Ukrajině a vrátit se k nákupům ruského plynu a ropy.

■ ČTK

Jiskrou zažehl revoluční plamen

Pokrokoví lidé si v Praze v den 100. výročí úmrtí Vladimíra Iljiče Lenina (Uljanova) – 21. ledna 1924 – v Gorkách u Moskvy, připomněli velmi aktuální odkaz tohoto velikána světových dějin politicko-kulturním programem, uspořádaným KV KSČM Praha v součinnosti s Komunistickým svazem mládeže (KSM).

„Lenin byl organizátorem první úspěšné socialistické revoluce, zakladatelem Sovětského svazu a klíčovou postavou mezinárodního komunistického a dělnického hnutí,“ řekl úvodem Milan Krajča, místopředseda ÚV KSČM.

„Byl revolucionářem, který věnoval celý svůj život boji proti kapitalistickému vykořisťování a útlaku, za sociálně spravedlivé uspořádání světa a naplnění neušlechtilějších lidských ideálů.“

Marta Semelová, předsedkyně pražského KV KSČM, poukázala, že Lenin

Báseň památce Lenina

Sto let bojů o Tvou podstatu,
o povahu a pravdivost Tvých činů,
sto let bojů proti reakci,
která na Tebe svádí vlastní vinu.

Sto let jsme stavěli pomníky,
sto let jsme bořili je.
Mramor i drť do světa křičí
Lenin žil, Lenin žije.

Špinili Tě a proklínali,
Tvé jméno na pranýř přibíli.
Tvůj přínos svobodě dělníků
ze stránek dějin však nikdy nesmyli.

V diskuzi nad Tvým odkazem,
dnes tisknem si soudružsky ruce,
ač v ústraní v dnešní pohnuté době,
věříme v budoucnost revoluce.

Ne, nesejdem nikdy z té cesty,
kterou jste v Rusku vykročili,
my studujem, my učíme se,
abychom Tvé vědění zúročili.

V tom je Tvá síla,
Tvá nesmrtelnost,
z níž noví soudruzi vstanou,
i sto let po Tvém odchodu,
naše srdce v rudé barvě planou.

PETRA PROKŠANOVÁ

Vladimír Iljič Lenin

dílo Karla Marxe a Bedřicha Engelse rozvinul v praxi.

„A nyní mnozí chtějí zastavit pokrok, započatý v revolučním roce 1917, který smetl panství boháčů, žijících na úkor většiny lidí, živořících v chudobě a ponižování,“ poukázala Semelová. V hlavním projevu na počest Lenina na pražském setkání vystoupil Ondřej Kazík, předseda KSM. Několik básní přednesla Petra Prokšanová, předsedkyně Komise mládeže při ÚV KSČM. Zazněly také revoluční písně mladých muzikantů s harmonikami.

Náš list připomíná, že V. I. Lenin rovněž vynikal vytříbeným žurnalistickým duchem. Ve švýcarské emigraci založil časopis Jiskra. Později, obrazně řečeno, s Jiskrou zapálil revoluční plamen v Rusku v sedmáctém roce.

Poeticky se vyslovil o vůdci proletářské revoluce spisovatel Maxim Gorkij: „...Lenin... veliké dítě tohoto zlořečeného světa, nádherný člověk, jenž musel sebe samého přinést v obět nepřátelství a nenávisť, aby uskutečnil dílo lásky.“

■ JAN JELÍNEK

Kůň tehdy ještě nedoskáká...

Nejvyšší představitel NOVJ Josip Broz Tito (uprostřed) v čele svých spolupracovníků

V průběhu druhé světové války patřilo území Jugoslávie mezi ty země, ve kterých od počátku okupace a jejího rozbití v dubnu 1941 probíhal nepřetržitý branný odboj. Německo – italské okupanty podporovaly ozbrojené síly ustašovského Nezávislého státu Chorvatsko, slovinští separatisté, albánští fašisté a později oddíly monarchistického Jihoslovenského vojska v otčině (Jugoslovenska vojska u otadžbini – JVO, tzv. četnici).

Ze stále sílícího partyzánského hnutí vznikala dobře organizovaná Národní osvobozenká armáda Jugoslávie (Narodnooslobodilačka vojska Jugoslavije – NOVJ). Na čele s Josipem Brozem Titem. Okupanti s místními podporovateli vedli soustavné pokusy NOVJ zničit. V letech 1941 – 1944 podnikli sedm velkých protipartyzánských ofenziv. Roku 1943 vytvořili až devadesátitísíkové uskupení s tanky, dělostřelectvem a letectvem. Přes ztráty se partyzánům vždy podařilo probít z obklíčení a po těžkém ústupu se jádro NOVJ nacházelo v údolí Driny, Rašce (Sandžaku) a v Černé Hoře.

Nejvyšší představitel německého wehrmachtu na Balkáně polní maršál Maximilian von Weichs si poznamenal: „Nejnebezpečnějším nepřítelem je Tito. Má k dispozici sto tisíc ozbrojených mužů, v důsledku čehož situace s partyzány je úděsná, a dává věcem zcela jiný ráz. Již není možné hovořit o partyzánech, protože pod vedením Tita

vznikla silná bolševická armáda s tvrdou disciplínou, která koná podle příkazů Moskvy, je čím dále silnější a den ode dne nebezpečnější. Má silnou podporu Britů. Současným Titovým záměrem je proniknout do Srbska a potom porazit národní partyzánské hnutí Draži Mihailoviče (tj. JVO, pozn. autora).“

Generál Dragoljub (Draža) Mihailović, velitel JVO

Jak je smutné, že neuvěřitelné hrdinství a obětavost lidu obou odbojových směrů, royalistického i komunisty vedeného, se příliš často měnila v pro slovenské národy historicky prokletý bratrovražedný boj. Vždyť německé okupační úřady ve zmíněném roce 1943 nabízely na všudypřítomných plakátech jako odměnu 100 000 marek ve zlatě za živého nebo mrtvého „vůdce band“ Mihailoviče a stejný obnos za „komunistického vůdce“ Tita.

Začátkem ledna 1944 se hlavní štáb NOVJ přesunul do Drvaru v západní Bosně.

Tito umístil své velitelství do jeskyně zvané příznačně Citadela. Nacházela se ve vysoké skále nad městem. Vchod do ní byl chráněn vodopádem vytékajícím z podzemního jezera. Partyzánští ženisté postavili u vstupu dřevěný příbytek, ve kterém byly tři místnosti a předsíň. Jeho zadní stranou se procházelo do jeskyně, přední tvořila terasa nad vodopádem.

Po italské kapitulaci před spojenci z protihitlerovské koalice už jen sami Němci začali připravovat další „pacifikační“ operaci proti NOVJ. Zahájit ji měla zvláštní akce, jež obdržela krycí název „Skákající kůň“ (Rösselsprung) s cílem zajmout či likvidovat J. B. Tita s jeho štábem. Určujícím byl překvapivý vzdušný výsadek, provedený posíleným 500. parašutistickým praporem SS.

Přípravy probíhaly v tajnosti. V březnu 1944 byl 500. parašutistický prapor SS přesunut z jižní Francie na polní

letišť v Banja Luce a Záhřebu. Podporu desantu tvořily tři prapory německých horských myslivců, motorizované a tankové útvary. Tyto mobilní části měly vyrazit z výchozích postavení u Bihače, Bosenské Krupy, Banja Luky, Mrkonjice, Jajca, Livna, Srba a Grakova znemožnit zálohám NOVJ pomoci partyzánům v Drvaru. Úkoly výsadku první vlny plnilo šest útočných celků dopravených v nákladních kluzácích: skupina Panther určená obsadit Titovo velitelské stanoviště, sku-

pina Greifer, Stürmer, Brecher měly zajmout příslušníky britské, sovětské a americké vojenské mise při hlavním štábu NOVJ. Obsazením křižovatky cest Drvar - Bosenski Petrovac a ústřední partyzánské radiostanice pověřena byla skupina Draufgenger, zatímco skupina Beiser tvořila podporu. S časovým odstupem 3 – 4 hodin se plánoval seskok druhé vlny složené ze skupin Blau, Grün, a Rot, majících zabezpečit vnější perimetr.

Akce „Skákající kůň“ začala před ránem 25. května 1944 německým náletem na Drvar. Luftwaffe se podařilo zničit spojovací uzel hlavního štábu NOVJ a dočasně jej takto izolovat. Pod

potoka pod vodopádem, jeho korytem se přesunuli na plošinu nad skálou a prošli ovocnými sady až k vesnici Gradiva. Odtud Tito pozoroval boj o Drvar. Stihl shlédnout seskok německých parašutistů z druhé vlny a shoz zásobníků s municí, minomety a dokonce několika rozloženými lehkými kanóny. Přesto se situace Němců v Drvaru vzhledem k příchodu dalších jugoslávských posil pořád zhoršovala. Ztratili iniciativu a byli nakonec donuceni opevnit se v prostoru drvarského kostela a hřbitova.

Vážně raněn byl i velitel 500. parašutistického praporu SS SS-hauptsturmführer Kurt Rybka, kterého odsunulo

Foto archiv autora

Polní maršál Maximilian von Weichs. Od července 1943 nejvyšší vojenský představitel německých okupantů na Balkáně.

Akce „Skákající kůň“ začala před ránem 25. května 1944 německým náletem na Drvar. Luftwaffe se podařilo zničit spojovací uzel hlavního štábu NOVJ a dočasně jej izolovat...

dýmovou clonou začaly kolem 7. hodiny přistávat kluzáky první vlny. Po vysednutí z nich němečtí parašutisté vtrhli do města a rychle postupovali k vytýčeným místům, včetně jeskyně Citadella. Tady narazili na tvrdý odpor štábní ochrany, k níž se brzy přidali zalarmovaní frekventanti partyzánské důstojnické školy. Navíc se zdařilo obnovit spojení a informovat o situaci 1. proletářskou divizi a 5. sbor NOVJ, jež sehrály v zadržení pozemního postupu nepřítelů důležitou úlohu.

Tito se spolupracovníky, nacházejícími se v tu chvíli v jeskyni jednali okamžitě. Zničili důležité dokumenty a polaně se spustili z dřevěného příbytku do

letadlo Fieseler Fi-156 Storch. Paradoxem je, že bylo původně určeno k odtransportování zajatého Tita.

V průběhu noci musel obklíčený nepřítel odolávat zvyšujícímu se náporu Jugoslávců. Hned po rozednění 26. 5. 1944 luftwaffe bombardovala partyzánské pozice. Současně se horským myslivcům podařilo vytvořit koridor, jímž zbytky jejich soukmenovců ušli úplnému zničení. Jednotky NVOJ se potom z Drvaru spořádaně stáhly. Akce Rösselsprung skončila pro Němce neúspěchem. Ovšem, jak se ukázalo v posledním desetiletí minulého století – kůň ještě nedoskákal...

■ VLADIMÍR MLEJNECKÝ

Agresor v rouše beránčím

A tím agresorem v současné době nemůže být nikdo jiný nežli Spojené státy americké. Země, která ve své historii nikdy neokusila válku na svém území. Země, která dnes řeší své vnitřní surovinové problémy řadou agresivních akcí vůči zemím středního východu.

K odstranění tamních stabilních režimů, a to ať v Iráku, Lybii či Egyptě se americké administrativě hodil vždy jakýkoli vymyšlený, či vylhaný důvod pro agresí. A tak i dnes stupňující se imigrace lidí ze středního východu a severní Afriky lze přičíst jen a jen na triko právě USA.

A vlastní důvod tohoto amerického konání? Především oslabit Evropskou unii a postavit takto oslabenou, díky

mnoha prodejných evropských politikům... proti Ruské federaci!!!

Jsou to navíc Spojené státy americké, které v současné době jakoby připravovali lidi západní a střední Evropy na vpád, či agresí Ruské federace proti svým evropským sousedům. Těžko říci jak kde, ale starší česká generace ví své a zná i historii, o kterou je dnešní mladá generace nejen ochuzena, ale přímo okradena!

Dnes se žáci od svých učitelů o historii moc nedoví. Učitel, který by žákům „nalil čistého vína“ by se velmi rychle zařadil na pracovním úřadě do řady. A tak se milá mládeži nikdy ve škole nedovíte, kolikrát bylo v historii Rusko napadeno... aniž se stalo samo agresorem. Mluví o tom dávná, ale i bližší historie, kdy Poláci, jakoby „slovanský

národ“ započal bojovat v Pobaltí proti ruskému národu.

O stejné „šťěstí“ se pak pokusili ještě v letech 1602 – 12. Nejdéle se však o vojenské štěstí proti Rusku snažili Švédové, ale i po 21 letech válčení od táhli coby poražení.

Až do samé Moskvy se vydali i vojska francouzského císaře Napoleona. Stejně jako Švédové, stejně tak hladoví a spráskaní, se vrátily zbytky do sladké Francie.

Do vyčíslení nám pak zbývá již jej a jen rozpínavé Německo, a to jak v první světové válce, tak ve druhé světové fašisticko německé agresí.

A tak si, mládeži, vyberte, kdo byl vždy agresorem a kdo tím napadeným???

■ Z archivu vybrala NATAŠA WEBEROVÁ

V duchu pravé slovanské sounáležitosti

Foto (11x) Jiří Lomoz

Kozácký bál – zleva – manželé Irena a Michail Dzubovi, soubor „Kozáci Vltavy“, bratislavský soubor „Děvčata“ a soubor „Kozácký kraj“ z Německa. Společná fotografie vystupujících souborů.

Kozácký bál konaný 3. února 2024 „Na Marjance“, Bělohorská 35/ 262 v Praze 6 – Břevnově, měl veliký úspěch.

Sváteční atmosféru podpořilo i vystoupení folklórních souborů – „Kozácký

kraj“ – Německo, „Děvča“ – Slovensko a „Kozáci Vltavy“ – Česká republika.

Kozácký bál navštívili i hosté z Německa a to kozáci z Brandenburgu.

Z České republiky – poslankyně Parlamentu ČR Ing. Vladimíra Lesenská, MUDr. Ilona Müllerová – ČSBS; před-

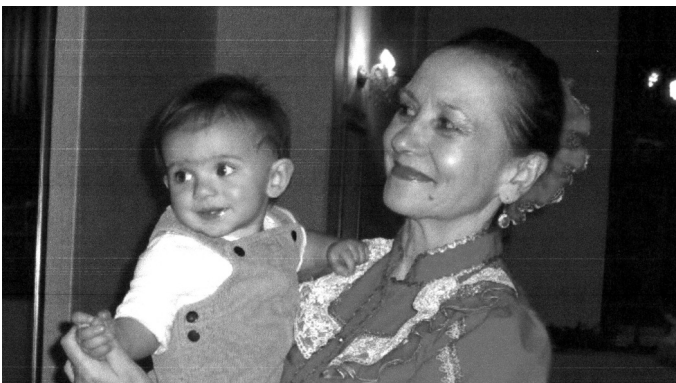
stavitelé Českého mírového fóra; Aliance národních sil; za Slovanský výbor ČR – Miroslav Havlík a Nataša Weberová.

Z takové atmosféry se těžko odcházelo. Dlouho jsme se loučili. Ale spíše, než slova, ať hovoří fotografie.

■ NATAŠA WEBEROVÁ

Kozácký bál – hrdý a šťastný otec Váňa.

Kozácký bál – hrdá a šťastná babička Jelena.

Takový šťastný úsměv nebyl ojedinělý.

Pohled do sálu.

O prodej tomboly byl velký zájem.

„Kozáci Vltavy“.

Náš bohatě prostřený stůl.

Kozácký bál – soubor „Kozácký kraj“ z Německa. S nimi v bílé papaze Viktor Byček.

Nádhernou atmosféru jsme si s Mírou Havlíkem užívali od začátku až do konce. Byli jsme hosté za Slovanský výbor ČR (i když já jsem členka VSCZaS). (N.W.)

Hlavní výhra v tombole – Kozácká papacha.

Je soukromé vlastnictví krádež?

Demetrio Velasco Criado

Demetrio Velasco Criado je řádným profesorem politického myšlení University Deusto (Bilbao) a členem Živé církve (Iglesia Viva) a Spravedlnosti a míru (Justicia y Paz).

Právo na soukromé vlastnictví, jak je prováděno a legálně kodifikováno v naší společnosti, je ostudou z pohledu mravního uvažování i křesťanské víry: Že někdo může vlastnit neomezené zdroje bez vážných mravních a právních námitek, když velká část světové populace postrádá základní životní potřeby, je skutečnost, která odráží „zločinnou dialektiku“ ovládající náš svět. Tu situaci jen zhoršuje ideologické zdůvodňování, které je prohlašuje za „normální“ či dokonce „rozumné“.

Jak je to možné, že po dlouhá staletí bylo právo na soukromé vlastnictví považováno za právo přirozené a posvátné, jemuž jsou ostatní lidská práva podřízena a od nichž odvíjejí, jakkoliv významná jen sama o sobě mohou být? Ten spisek se snaží poukázat na pokřivenou ideologickou argumentaci, která je vedena snahou buržoazní právo na soukromé vlastnictví doložit a posvětit.

1. Základní souvislosti

Jen tím, že se dobereme historicko-ideologických kořenů, ze kterých trvale vyrůstá představa tak zvaného majetkového vlastnictví, budeme schopni rozhodnout, jak omezit jeho legitimitu a připravit schůdnou cestu k nabývání a kontrole zdrojů s ohledem na lidskou důstojnost i s potřebnou úctou k nenahraditelným ekosystémům. V tomto ohledu nám jako křesťanům pomůže i pohled na praxi Ježíše Nazaretského.

Mezi mnohými definicemi lidských bytostí jedna v dějinách lidského myšlení přetrvává, přinejmenším na Západě: představa „zvířete, které vlastní“. Vrozená neschopnost lidských bytostí, aby existovaly samy o sobě, se odráží

v jejich potřebě obklopovat se věcmi, ... buď s pomocí druhých nebo na jejich úkor. Přisvojovací instinkt si denně ověřujeme na bezbranných žadonících dětech, jak se učí žít a vyjadřovat se ve slově „moje“. Všecky obory lidského myšlení upozorňují na tuto významnou antropologickou skutečnost, kterou bychom mohli dobře pokládat i za vrozený lidský podnět. A jako se to stává s ostatními lidskými podněty (moc nebo sexualita), ukázalo se být i vlastnění dvousečným mečem: můžeme je chápat jako nevyhnutelnou podobu lidské

Aristoteles rozlišoval „ekonomii“ a „chrematisike“.

seberealizace stejně jako zdroj ohrožení nejen své, ale i bližních a světa přírody, v němž lidstvo žije jako host. To je důvod proč otázka vlastnění byla vždy problematickou a bylo třeba ji promýšlet a legitimizovat. Přinejmenším od dob Platona a Aristotela nepřestávalo vyvolávat rozdíly v názorech.

Termín vlastnictví (anglicky property) byl v římském právu definován jako „právo spotřebovávat, užívat i zneužívat (ničit) své (?) věci zákonným způsobem. Bylo by však neudržitelným anachronismem pokoušet se vyjádřit takovou definicí skutečnost vlastnění v moderních společnostech. Protože v římském světě, v něm byla ekonomika rozvíjena v rámci mravního a náboženského řádu, „spotřebovávat, užívat a ničit vlastní věci“ nebylo možno bez zřejmých závazků a povinností. Právní a náboženská omezení svobodu pána a správce domácnosti v jeho vlastnických právech významně ohraničovala.

1.1. Zákonnost a oprávněnost vlastnictví

Ke zdůvodnění oprávněnosti vlastnictví byly učiněny pokusy rozlišit různé

formy vlastnictví podle povahy získaných věcí a podle jejich užitku pro jednotlivce i pro společnost v níž se nalézají.

Například:

- Přivlastňovat si věci, které nepatří žádné určité osobě není totéž jako přivlastňovat si věc obecné (jako vodu a vzduch) nebo společné (jako řeky a přístavy) nebo soukromé, - které již vlastníka mají.

- Přivlastňovat si věci, které se používáním ničí není totéž jako věci „plodné“, které se obnovují, případně produkuje nové užitky.

- Pakliže přivlastnění mělo svůj původ v okupaci, válce nebo dobytí, nebo mělo původ v dědictví, není totéž jako když je výsledkem vlastní práce a výroby.

- Získávat věci potřebné k uspokojení základních potřeb není totéž jako hromadit je z pouhého chtění. Aristoteles rozlišoval „ekonomii“ (nezbytné, rozumné a legitimní nabývání) a „chrematisike“ (nabývání iracionální a nelegitimní). Toto rozlišení je podstatné.

Abychom mohli rozhodnout kdy je forma vlastnění mravně legitimní nad pro rozlišení právní, musíme mít na paměti jak objektivní rozměr věcí, tak i jejich povahu subjektivní respektive mezisubjektivní. Zákon by měl autoritativně označovat vlastníky věcí tak, aby si jich ostatní byli vědomi a vyhýbali se střetu. Vlastnictví však bude jen tehdy mravně (podle zákonů mravnosti a rovnosti), kdy je vlastníkem získal legitimním způsobem.

Touto kombinací subjektivních a objektivních faktorů dovršuje se proměna vlastnictví v jednu z nejdůležitějších společenských skutečností. Je nemožné představit si jakoukoliv společnost, kde by se vlastnictví nevyskytovalo, ale stejně tak neklást si otázky když se ho užívá nepřiměřeně.

■ Z archivu Nataši Weberové
Materiál od ILJI HEROLDA

US Army zařala u Slováků sekeru

Armáda Spojených států evidentně nepatří mezi spolehlivé plátce faktur.

Za pobyt vojáků ve výcvikovém středisku Lešť na středním Slovensku nezaplatila včas a dluh se vyšplhal na 1,2 milionu eur, což je zhruba 30 milionů korun! Dle slovenského listu Pravda slovenské ministerstvo obrany americké

ký dlužek potvrdilo. Deník upozornil, že ve státním registru pohledávek je 31 opožděných plateb.

Za co USA dluží? Slovensko se obvykle stará především o ubytování a stravování vojáků.

Z něj údajně vyplývá, že americké ministerstvo obrany splácí faktury opakovaně se zpožděním. Jednotka NATO

je v Lešti od začátku konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou, tedy od března 2022.

Maximální počet cizích vojáků na území Slovenska schválili poslanci slovenského parlamentu na tři tisícovky. Momentálně na Slovensku působí 1100 zahraničních vojáků.

■ NAŠE PRAVDA, únor 2024, č. 6

Co svede Andrej Babiš proti svým kritikům v parlamentu?

Sestava českého parlamentu, která se za posledních dvacet let obměnila jen minimálně a nepatrně... je české veřejnosti dobře známa.

Stejně tak je české veřejnosti znám i čas proflákaný v parlamentních lavicích. Navíc jsou české veřejnosti známi i platy oněch kritiků. A pokud zrovna nehartusí? Tak si tradičně vymýšlí proti sobě řady návrhů a obstrukcí a otravují tím celou českou společnost. Za léta působení mají však jeden společný rys:

Zadlužovat státní kasu a přidávat si na platech sobě a lidem z nevýrobní sféry.

Nelze se tedy divit jejich naježení, když se mezi ně dostane člověk, který si na chleba, později na koblihy musel sám vydělat. V ten okamžik se v lavicích parlamentu spáčí probouzí a přemýšlí, co s oním vetřelcem udělat?

Tím vetřelcem je pro většinu samozřejmě Andrej Babiš. Jeho pozice není zrovna lehká. Vždyť proti němu se spojují i lidé, kteří se v předcházejícím období nenáviděli a právem na sebe uka-

zovali... co který z nich způsobil za škody České republice. ...Severočeské uhelné doly ... OKD a další...

Nejvíce tyto závistivce děsí svými úsporami! Tyto kritiky střídá šok za šokem, ale jak na toho Babiše? ... s tímto každý usíná a ráno zpocený se probouzí.

Záleží však jen a jen na veřejnosti, zda se rozhodne pro tohoto finančního dělníka, nebo pro onu haldu parlamentních spáčů a štváčů!!!

■ Z archivu vybrala NATAŠA WEBEROVÁ

Kasárna Ruzyně – 17. listopad 2023. Pietní akt

Foto Miroslav Havlík

Opakuje se Čechům historie?

Pár let protektorátu si Češi ve své novodobé historii již zažili... 1938 – 45. Je však i známo, že bylo dost Čechů, kteří se německé mašinérii uměli čile a rychle přizpůsobit. Vždyť za německého protektorátu vzniklo a existovalo celkem 32 českých fašistických organizací a přímo semeníštěm se stala Havlovic Lucerna.

Bylo však i dost vlastenecky, hrdě se hlásících Čechů, kteří za svou zemi nejen bojovali, ale mnozí a nebylo jich málo... položili své životy. Pokud bychom si dnes chtěli položit otázku... co protektorátní vláda? ... co prezident Hácha? ... odpověď je jednoduchá.

Měl na rozdíl od K. H. Franka štěstí – ušel šibenici! Hácha se stal pro budoucí generace pouze symbolem kolaborace. Právě proto stále a opět připomínáme slova našeho prezidenta osvoboditele E. Beneše, vyslovená v r. 1946, která však neztratila nic ze své aktuálnosti: Bude to nová reakce, která se bude snažit spojovat útok na pokrok sociální s útokem na naši svobodu národní, Buďte do budoucna na tento útok připraveni a mějte svá fakta. Je nutné stále držet těmto staronovým odpůrcům z let 1938 – 45 vždy před očima to, co z jejich rukou svět zažil v Osvětimi, Dachau a v dalších koncentračních táborech. Češi jim navíc musí stále připo-

mínat vyvraždění Lidic a Ležáků. I zvolání jistých hlasů, že Češi potřebují sudetské Němce, bylo pro většinu české veřejnosti jako studená sprcha!

Jako houby po dešti se klubou skupinky „obhájců“ E. Háchy a jemu podobných. Až tak moc starších, o mladých nemluvě ví o faktu, že po roce 1938 se chtělo největší české fašistické uskupení Národní souručenství dostat do čela politického protektorátního dění. Domácí fašistický puč vůči Háchovi jim však nevyšel, a to proto, že příkaz z Berlína dával přednost již Háchovo zavedenému systému před zdivočelým chtíčem Národního souručenství.

■ Z archivu vybrala NATAŠA WEBEROVÁ

Kyjevská Rus a my

Bylo to v roce 1956. Krátce po historickém XX. sjezdu KSSS, kdy jsem poprvé, jako jeden z delegace studentů, přešel hranice Sovětského svazu a po krátkém zastavení v hraničním Čopu náš lůžkový vlak zastavil až v Kyjevě, kde jsme měli strávit půldruhého dne.

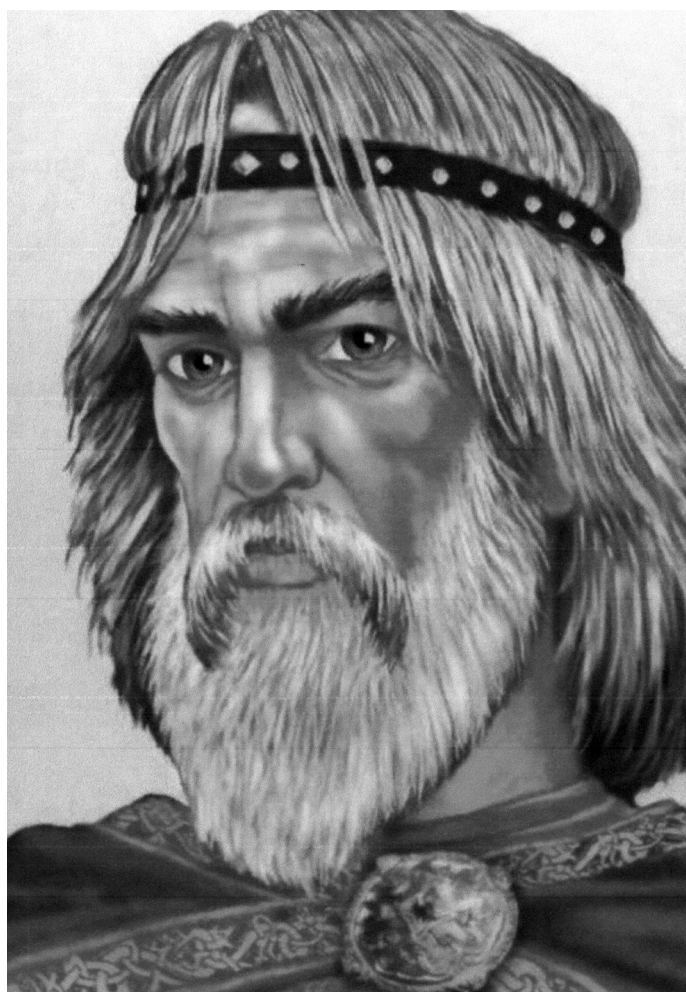
Kromě návštěvy zdejší univerzity a besedy se studenty jsme v programu měli i prohlídku města. Už nebylo vidět rány z druhé světové války. Krešchatik se tvářil nově. Jen starý háv si udržela Kyjevsko-pečorská lávra, ten starý pravoslavný klášter a centrum zdejší vzdělanosti nedaleko metropole Ukrajinské sovětské socialistické republiky a Katedrála sv. Sofie, jež byla v centru města. Tam jsme tehdy zamířili s očekáváním. Ten starý původní kostel zde není. Dřevo by nevydrželo nejen staletí, ale především hrůzy válek a často i bratrovražedných bojů. Nová katedrála byla postavena ve stylu ruského baroka (dnes se mu říká ukrajinského, ač kromě několika sakrálních staveb vlastně jiné budovy stavěné v tomto stylu na území dnešní Ukrajiny nejsou). Mlčky jsme prohlíželi jeho vnitřek a šli poklonit k památníku mocného knížete Kyjevské Rusi Jaroslava Moudrého. Jiné se nezachovaly. Škoda. Ostatně nejiné to bylo s ostatky českých králů a knížat doby, kdy ještě byl mocný tento velký stát východních Slovanů, jenž se rozkládal na území od Karpat po Volhu, od Donu po Novgorod. Tehdy nikdo ještě nevěděl nic o Rusích, Ukrajincích, Bělorusech a všemu vládl jeden mocný vládce.

Napadlo mi dnes porovnat naše události s událostmi, které ve stejné době se udály na východě, u našich

slovanských bratřích. 9. století – na našem území se rozkládala Velká Morava. Hlavním sídlem byly snad Mikulčice, i když se spekuluje o Starém Městě či Pohansku, vedlejším pak Nitra a Devín. Tady vládli Mojmirovci, tedy Mojmír I., Rostislav, Svatopluk, Mojmír II. Ty před nimi neznáme. Jen to, že Velká Morava v sobě zahrnovala v době největší slávy české země, i kus dnešního Polska, část Panononie, která bývala na jihu a snad i východní Slovensko. Tak tomu bylo do konce století, než zemi rozvrátily bavorské a maďarské nájezdy.

Přišla doba pro zrození českého státu. První zaznamenaný kníže, ještě křtěný na Moravě, snad dokonce samotným Metodějem, se jmenoval Bořivoj. Byl zřejmě leníkem moravských knížat, pak přišli Spytihněv, Vratislav, Václav a po něm už mocní vládci počínaje Boleslavem I., jemuž křesťanská církev přiřkla predikát Krvavý, pro údajné zavraždění svého bratra Václava. Jeho syn a vnuci už byli vládci mocné říše. Zastavme své vyprávění zatím u přelomu tisíciletí, kdy velmi dynamický vývoj dostal nemilou ránu. Křesťanství ovšem na Moravu nepřišlo se soluňskými bratry, bylo staršího data. Je zaznamenáno, že dokonce několik českých knížat přijalo „svátost křtu“ v Řezně o poznání dřív. Ani Morava nebyla imunní, ale latinská církevní nadřazenost jí nevyhovovala. Proto přišli na Rostislavovo pozvání nikoli jen „věrozvěsti“, ale tvůrci slovanského písma a nositelé vzdělanosti Konstantin a Metoděj.

9. století – Území na jih od Baltského moře a Něvského zálivu kromě pobřežních krajů obývali slovanské nesjednocené kmeny. Tak jako kdysi Slované

Kníže Oleg, zakladatel Kyjevské Rusi

uprostřed Evropy musel sjednotit Samo, tak i tady svou rozhodující úlohu sehráli ozbrojení kupci ze severu. Nepopírejme ovšem, že jistou územní organizovanost bychom mohli zaznamenat u zdejších Slovanů i dříve. Prvním místem na důležité stezce na východ byl Novgorod. Tady si podmanili místní obyvatelstvo a zřídili svůj státek. Postupně se však poslovanštili. Jenže další důležitou obchodní cestou byla ta na jih, do Konstantinopole a na Balkán. Tak pomalu začala vznikat nová centrum moci. Prvním vládcem měl být Rurik a tedy, stejně jako zakladatelem českého rodu knížat byl bájný Přemysl, i tady ve stejné době se „zrodili“ Rurikovci. Jen sjednocování se povedlo o něco později a christianizace probíhala pomaleji než u našich předků. A jak to bylo časově? Před polovi-

nou 9. století centrem moci, ještě ovšem velmi málo konsolidovaného celku, byl tedy stále ještě Novgorod. Po zmíněné polovině století varjak Oleg, potomek bájněho Rurika, se rozhodl podřídit si slovanskou enklávu Smolensk a postupovat dál na jih. Ocílil se v místě, kde se dnes nalézá Kyjev. Tady se rozhodl postavit své nové sídlo. Novgorod se brzy stal jen podřízeným městem.

V době, kdy vládl v centru Čech kníže Spytihněv I., nastoupil do čela nově vznikajícího slovanského státu na východě Evropy syn (?) Rurikův Igor. Těžko říci. Víme o něm, že porazil stepní Pečeněgy a dovolil si táhnout na Konstantinopol. Byl mocnějším vládcem, než česká knížata Václav a Boleslav. Proto s ním byzantský císař podepsal dokonce smlouvu. Skončil však také špatně. Zavraždili

ho při vybírání daní u jeho odpůrců. Vlády se chopila jeho žena Olga – nepřipomíná vám to Václavovu matku Drahomíru? Byl tu jen „malý rozdíl“. Byla první z Rurikovců, kdo přijal křesťanství. A tak od Drahomíry se raději přesuňme k Ludmile.

Syn Svjatoslav byl především bojovník. Lákal ho Balkán. Tam chtěl proniknout a vystavět své nové sídlo. Vybudování mohutné slovanské říše nemohlo koncem 10. století projít. Byl odražen a donucen dál bojovat s podřízenými neslovanskými kmeny. Stálo ho to, stejně jako jeho předchůdce, život. Jeho říše, stejně jako Boleslavů, nebyla stále ještě zcela kompaktní. Chyběla jednotná organizace, zákoník, který by vnesl pořádek do země, ani s podřízeností těch, kteří spravovali jednotlivá místa, to nebylo nejlepší a navíc stále malé či větší války s „divokými kmeny“ ze stepi spotřebovaly mnoho energie a peněz. Nic nepomáhalo kruté odstraňování odpůrců.

Ne jinak to bylo v Přemyslovské říši. Vzpomeňte na vyvraždění Slavníkovců a to včetně dětí. Co tedy bychom našli společného v oněch dvou posledních století před rokem tisíc?

Je to postupné sdružování slovanských kmenů, pomalé přebírání křesťanství. V našem případě o něco rychlejší, ale víme, že vymýtiti zbytky pohanství se podaří

lo až knížeti Břetislavovi II. a to bylo až na konci 12. století. Stejně to bylo i s upevňováním moci. Byla krvavá a ještě dlouho měla být. Dokonce mezi příbuznými. Pokus o slovanské písmo ve středu Evropy nevyšel. Jen zbytek slovanských mnichů se udržel až do Břetislavovy vlády, kdežto Rurikovská říše a její následovníci ve spolupráci s Byzanci si dokázali své písmo udržet, i když modernizované, až do dneška.

10. století – v Čechách se upevnil přemyslovský rod. Po smrti druhého z Boleslavů – ano toho, co zlikvidoval Slavníkovce – nastoupil slaboch a charakterový neurovnanec Boleslav III., Ryšavý. Zásahy zvenčí způsobily problémy. Po matce Přemyslovec Boleslav Chrabrý, který se pokoušel rozšířit svou polskou říši i na Kyjevskou Rus, se snažil totéž se zemí své matky. Uspěl jen zčásti. Bylo období boje o moc, do něhož zasáhli Ryšavého bratři. Jaromír a Oldřich. I mezi nimi to skřípělo a skřípělo. Fyzicky se ničil kde kdo. Šlo o moc a nikdo nechtěl být druhý. Za knížete Břetislava II. jsme se pozvedli. Jeho „regesta“ se stala skutečným zákoníkem a přivezení ostatků Slavníkovce Vojtěcha z Hnězda dodalo rodu vážnost. Jeho smrtí však znovu začal krvavý boj o moc mezi jeho syny. Táhl se do dalšího století a byli mrtví dědici či dokonce znetvoření tak, aby

už neměli šanci vládnout. Dostali jsme sice první královský titul, ale byl tu už zárodek jisté německé podřízenosti, byť ještě ne tak očividně, jako v pozdějším 12. století. České knížectví však něco znamenalo. Jen rozepře, dokonce i o vládu nad Moravou, byly jakýmsi klacky pod nohami, které sloužily jen německým císařům.

A Kyjevská Rus? Ta dál vedla svůj boj na všechny strany. Včetně především na té západní, kde polopřemyslovec Boleslav Chrabrý si brousil zuby k útoku na východ. Tady zatím synové Svjatoslava snažícího ovládnout východní část Balkánu měli vládnout na tři díly rozdělené zemi. Skončilo to bratrovražedným bojem, v němž vyhrál levoboček Vladimír vládnoucí jinak z Novgorodu. Dokázal sice sjednotit na svou dobu příliš rozsáhlé území, ale jednotná síla zmizela. Šlo vlastně o volný svazek jednotlivých mocenských center. Od skutečné vlády ho odváděly neustálé boje s nájezdníky z východu. Když umřel, vzplál opět boj o moc. Zvítězil Jaroslav Moudrý. Nebylo to opět bez obětí. Byl to však pro Kyjevskou Rus velmi pozitivní krok. Kníže se ukázal jako skutečně moudrý vládce. Dokázal dokonce „přivést k rozumu“ i ty, kteří se domnívali, že si mohou dělat, co chtějí. To ovšem bylo jen na čas. Jeho synové opět mezi sebou začali bo-

jovat. Nestabilní vláda předznamenala konec Kyjevské Rusi. Když počátkem 12. století se dostal k moci Andrej Bogoljubovskij a přestěhoval svůj dvůr do Vladimíru, Kyjevská Rus skončila. Na jejím místě začalo vznikat ruské carství.

Co bychom nyní našli společného ve vývoji obou slovanských celků? Byly to stálé rozpory o moc spojené s vraždami a ničením. Úkladně byli zabiti knížata Břetislav II. a Svatopluk, oslepeni Jaromír, Boleslav a Soběslav, synové krále Vratislava. Útěkem do zahraničí, byť třeba jen na čas, se spasil snad každý z vládnoucí dynastie. Ani mezi vládci Kyjevské Rusi to nebylo jiné. Také o hrůzných činech nás informují rukopisy. Snaha oběma celkům dát nějaký řád tu ovšem byla. Kníže se stal absolutním vládcem. Vše v Kyjevské Rusi směřovalo k samoděržaví, aby pak v nově vzniklém státě, ale to již bylo daleko od Kyjeva, se to stalo skutečností.

I v českých zemích vůle knížete byla svatá, i když on se z těch či oněch důvodů podřizoval silnějším německým císařům. Bylo si ji možné i koupit (viz Bořivoj) anebo zasloužit (králové Vratislav i Vladislav). Spolupráce obou říší se však rovnala nule, i když beze sporu jistě styky bychom našli. Ale nebyly nijak podstatné.

■ JAROSLAV KOJZAR

Smrt amerického novináře na Ukrajině... úmysl?

V noci na 11. ledna zemřel ve vězeňské nemocnici v Charkově kritik poměrů na Ukrajině, 55letý Gonzalo Lira. Byl chilský, ale také americký občan.

Novináři a příbuzní na americkém ministerstvu zahraničí třikrát vznesli otázku, co dělá Washington pro osvobození amerického ob-

čana: 6. června, 1. a 9. srpna loňského roku! A třikrát mluvčí ministerstva zahraničí slíbila, že zjistí podrobnosti. Ale neudělala nic pro osvobození nevhodného kritika, protože Lira kritizoval nejen Zelenského, ale i Nulandovou.

V každém případě to, co zažil Lira v ukrajinských sklepech, nemůže nevyvolat

rozhořčenou reakci veřejnosti. Poté, co se na něj jako dobu ocitl na svobodě, popsal, co v ukrajinské vazbě zažil, neustálé bití, zlomená žebra, párátka v oku... To znamená, že svou smrtí Lira upozornil na to, o čem se snažil zapadnouti veřejnosti vyprávět už za svého života – na lidskou povahu diktátorské-

ho, nacistického režimu na Ukrajině. Dokonce i ukrajinská bezpečnostní služba (SBU) při zatýkání Američana veřejně prohlásila, že jeho jediným „prohřeškem“ byly veřejně vyjádřené myšlenky. Dokonce i titulek oficiální zprávy SBU uvádí, že Lira byl zadržen za „popírání zločinů Rusů“.

■ thegrayzone.com

Kruh občanů České republiky vyhnaných v roce 1938 z pohraničí

Vzpomínka číslo 1

Naše rodina žila ve Falknově nad Ohří, kde byl otec vlakvedoucím.

V době, kdy se v Německu dostal Hitler k moci, nastala změna i v chování našich německých spoluobčanů, např. nás začaly napadat německé děti, když jsme šly ze školy.

V paměti mi uvízl obrázek naší školní tělocvičny, kde byly vystaveny rakve s těly našich četníků, zavražděných henleinovci při útoku na četnickou stanici v Kynšperku. Tehdy byla také zavražděna jedna těhotná žena, manželka jednoho četníka. Na tento zážitek z dětství nemohu nikdy zapomenout.

■ L. B., tehdy Sokolov

si na to vzpomenu, zní v uších. Nemohu také zapomenout na jejich vyřvávání „Ein Volk, ein Reich, ein Führer“ a „Wir möchten heim ins Reich“. Tohle bylo na denním pořádku, tak co vlastně chtějí? Jsou doma, v reichu!

■ VÁCLAV PECKA,
tehdy Nové Sedlo

Vzpomínka číslo 3

Bydleli jsme v Sedlci u Karlových Varů ve strážním domku, neboť otec dělal traťového pochůzkáře u ČSD.

Asi v polovině září 1938 jsme museli uprchnout před Němci a odstěhovat se do jižních Čech. Pamatuji si, že jsem si vzal s sebou pouze tříkolku. Matka nesla

Vzpomínka číslo 4

Rodiče žili v Karlových Varech od dvacátých let. Otec, právník, byl zaměstnán u celní a později finanční správy. Matka pracovala v mezinárodní telefonní ústředně v Karlových Varech.

Jako záložní důstojník čs. armády bránil otec v září 1938 hranice Československa na Dunaji proti útokům Maďarů. Ze služby se vrátil až po okupaci v březnu 1939. Matka byla v září zadržována nacisty jako rukojmí, později byla propuštěna. Rodiče optovali pro ČSR, a proto byli donuceni Karlovy Vary opustit. Meztím mne odvezl strýc do Plzně, potom do Velkých

Za tu krátkou dobu do roku 1938 byl dokonce zvolen starostou Sokola, my se sestrou jsme navštěvovaly českou školu. Ještě před zabráním pohraničí nás tatínek poslal s osobními věcmi do Prahy, ale on jako pravý Čech a člen Sokola zůstal na místě až do odjezdu posledního vlaku, kterým opouštěli Češi Karlovy Vary. Dokonce ještě poslední noc hlídal s ostatními muži železniční most před útoky Němců. Utíkali jsme pochopitelně jen s osobními věcmi, bez nábytku. Potom dostal tatínek od Němců povolení, že si mohl odvézt, co se vešlo do jednoho stěhovacího vozu.

Musel předem předložit seznam věcí, do domu už nebyl vpuštěn, sporné kusy nábytku mu ukazovali oknem. Celou dobu stál vedle něho Němec a čas na naložení byl pouze od rána do večera. Němci měli hlavně strach, aby otec neodvezl také majetek domácích, kteří jako Židé už předtím dům opustili a byli také, jako my, v Praze. Nějaké věci se podařilo převézt, ale moc toho nebylo.

■ ALENA PAŠKOVÁ,
tehdy Karlovy Vary

Obsazení silniční křižovatky v Hrbačově u Semil německým četnictvem.

Vzpomínka číslo 2

Jsem vyhnanec z Nového Sedla u Lokte. V roce 1938 jsme byli – moje maminka a mí sourozenci – vyhnáni z našeho domova. Nelze ani vylíčit, co vše jsme tehdy zažili.

Ve dne v noci henleinovci bubnovali a na české občany řvali „český psi“, „české svině“. Urážky našeho národa mi ještě dnes, když

v náručí mého dvouměsíčního bratra. Otec jako zaměstnanec ČSD musel v Sedlci zůstat. Přijel za námi až později. Veškeré zařízení ve strážním domku zůstalo, nemohli jsme si odvézt vůbec nic. Rodiče začínali v Českých Budějovicích opět znovu. Nedostali také žádné odškodnění.

■ ZDENĚK JAROLÍMEK,
tehdy Sedlec u Karlových Varů

Popovic a rodina se shledala v Českém Brodě.

■ VLADIMÍR VALENTA,
tehdy Karlovy Vary

Vzpomínka číslo 5

Otec dostal v roce 1936 definitivu jako lékař do Karlových Varů. Bydlela jsem s rodiči a sestrami ve vile Titania u židovské rodiny a tatínek se hned účastnil českého života.

Vzpomínka číslo 6

Jsem rovněž jedním z mnoha lidí, kteří byli vyhnáni z pohraničí, neboť jsme byli nuceni při vpádu nacistických vojsk utéci do vnitrozemí.

Celá naše rodina utíkala z městečka Pernink u Karlových Varů, kde jsme bydleli po několik let u železniční stanice.

Při útěku jsme zanechali na místě veškerý majetek, ošacení, zařízení ve třech místnostech atd. Na cestu neznámo kam jsme si vzali pouze uspořené peníze a nejnnutnější potraviny. Útěk se uskutečnil posled-

Obsazení Hrádku u Manětína.

Obsazení Hrádku u Manětína.

Foto (4x) archiv

Zfanatizované sudetačky.

ním možným nákladním vlakem ve vozech vystlaných slámou, aby každý z prchajících mohl ležet na zemi, neboť v té době se na vlaky s uprchlíky střílelo. Po dlouhých útrapách jsme několik měsíců bydleli v tety v Oseku u Hořovic, než nám byl přidělen byt v Kařízku u Rokycan.

■ MILAN HŮLA, tehdy Pernink

Vzpomínka číslo 7 V roce 1936 jsem byl v Chebu na vojně. Už tehdy jsme měli co dělat s ordnery a henleinovci.

V roce 1938 jsem byl jako strážmistr u Stráže obrany státu v Tachově, Aši a Kraslicích, kde byl velitelem major František Helvín. Zde jsme zažili útoky henleinovců, u druhé čtyři byli například zastřeleni dva vojáci při střežení stanice. Byl jsem na hranicích po celou dobu mobilizace. Stěhovali jsme naše lidi ze Sudet, tak-

že jsem dobře poznal, jací Němci jsou.

■ ANTONÍN PROCHÁZKA,
tehdy Cheb

Vzpomínka číslo 8

V roce 1936 byl otec převezen do Českého Krumlova. Sudetští občané zfanatizovaní Henleinem ztrpčovali zde žijícím Čechům život. Ve škole např. při svých demonstracích vymlátili kamením okna, nadávali nám „české svině“ a podobně. Napadali nás fyzicky cestou do školy a zpět domů. Museli jsme spát u zdi pod okny, neboť to bylo trochu bezpečnější místo před kameny a někdy i před střelbou.

Při ranních nástupech policistů na náměstí chodili henleinovci kolem, plivali na ně a nadávali jim a oni nesměli proti nim zakročít. V roce 1938 jsme museli jako jiní prchnout do vnitrozemí, neboť násilí sudetáků

se stupňovalo. Otec zůstal až do německého záboru.

Tuto hroznou dobu, kterou jsem prožil jako desetiletý kluk, mám stále v paměti.

■ VLADIMÍR LUKŠAN,
tehdy Český Krumlov

Vzpomínka číslo 9 Před válkou jsem s manželem a dvěma dětmi žila v Dolním Jiřetíně na Mostecku, tedy v bývalých Sudetech.

Manžel pracoval jako horník na šachtě. Již tehdy byl členem KSČ, pracoval v tělovýchovné jednotě a byl předsedou závodní rady na dole Centrum v Dolním Jiřetíně. Zažili jsme tedy z první ruky ono dnes tak „nevinné“ jednání sudetských Němců. Manžel byl v té době na vojně. Když byl demobilizován a zjistil, že se po něm Němci již ptali na šachtě, rozhodl se utéci. Musel reagovat rychle,

a tak ihned odejel na kole do Doks u Kladna, kde měl tehdy domovskou příslušnost.

Já jsem s dětmi odjížděla za ním až za nějakou dobu, kdy se mu podařilo sehnat místnost k bydlení. Ani to naše stěhování se neobešlo bez problémů. Podařilo se mi sehnat nákladní auto, které jsem mohla zaplatit jen s pomocí příbuzných. Vážnost situace dokresluje i to, že s námi utíkal i otec švagrové, komunistický a dělnický funkcionář, v té době již jednohý invalidní důchodce, kterého jsme při přejíždění sudetských hranic ukryli do převáženého skříně. Tento převoz se našťastí podařil. Samotnou válku jsme pak prožívali v obci Družec u Kladna. Manžel pracoval na šachtě v Libušíně a já jsem dělala u sedláků.

■ ANNA ŠÍMOVÁ,
tehdy Dolní Jiřetín

Krize řízení v Evropě

Německý Institut bezpečnosti a mezinárodních záležitostí vydal zprávu o krizi mechanismů řízení v EU. Její autoři jsou znepokojeni nedostatkem transparentnosti a politické odpovědnosti v celoevropském rozhodování, který se zřejmě stává trendem.

Zpráva konstatuje, že Evropská unie se již více než deset let nachází v „krizovém režimu“. Krize eura, migrační krize, brexit, pandemie covid-19 a válka na Ukrajině. Pod tlakem těchto krizí přijal Evropský parlament několik dalekosáhlých rozhodnutí, s nimiž stávající smlouvy EU zjevně nepočítaly. Například během pandemie Covid-19 byla přijata rozhodnutí o vytvoření tří nových nástrojů:

- Společné zadávání veřejných zakázek na vakcíny, tj. sdílená odpovědnost v oblasti zdravotnictví;

- „Evropský dočasný podpůrný nástroj pro snižování rizika nezaměstnanosti v mimořádných situacích“ (SURE) byl navržen tak, aby zmírnil ekonomické a sociální dopady pandemie;

- Fond NGEU poskytoval potřebným členským státům granty s omezenými podmínkami.

Všechna tři řešení vycházela z dosud zřídka používané doložky o mimořádných událostech v článku 122 Smlouvy o fungování EU. Později byly na stejném principu organizovány společné nákupy plynu za účelem dosažení cílů v oblasti úspor plynu a elektřiny. Stejným způsobem byly organizovány společné nákupy

munice pro Ukrajinu. Ve všech těchto situacích však studie shledává nedostatek demokratické legitimacy na úrovni EU. Rozhodnutí byla přijímána příliš rychle a obcházela zavedené postupy. Autoři zprávy dospěli k závěru, že rozhodovací procesy v mimořádných situacích vykazují nedostatek transparentnosti a také chybí jasná politická odpovědnost za provádění těchto nástrojů. Autoři si zadávají otázku: „EU by měla posílit demokratickou legitimitu svého krizového řízení, ale stane se tak skutečně?“ Je pravděpodobné, že pod rouškou nutnosti bránit se „ruské agresí“ budou orgány EU i nadále přijímat nedemokratická rozhodnutí. Zejména v předvečer voleb do EP a sílící vlny euroskepticismu.

■ swp-berlin.org

Ropný rekord

Rusko loni sesadilo Saúdskou Arábii z pozice hlavního dodavatele ropy do Číny. Podle údajů čínského celního úřadu tam dodalo rekordních 107,02 milionu tun ropy, tedy 2,14 milionu barelů denně.

Zelenskyj vyměnil Zalužného

Dosavadního vrchního velitele ukrajinské armády Valerije Zalužného vystřídal ve funkci dosavadní velitel pozemních sil Oleksandr Syrskyj. Oznámil to ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj.

„Rok 2024 může být pro Ukrajinu úspěšný pouze tehdy, pokud dojde k účinným změnám v základu naší obrany, kterým jsou ozbrojené síly,“ zdůraznil prezident.

Dle Zelenského ukrajinská armáda potřebuje změny a nový přístup k mobilizaci a získávání nových vojáků. Ukrajinské síly dle šéfa státu prokázaly, že mohou získat zpět kontrolu nad děním ve vzduchu, ale v loňském roce nedokázaly dosáhnout svých cílů na pozemním bojišti.

Prezidentově rozhodnutí předcházely měsíce spekulací v médiích o neshodách mezi šéfem státu a velitelem armády ohledně dalšího vedení války proti Rusku, která trvá už dva roky. Dle některých z nich vysoká obliba Zalužného u veřejnosti (nad 80 procent) začala ohrožovat postavení prezidenta, jehož popularita je o něco nižší.

■ ČTK

Čechoslováci

Marcel Zmožek

Vždycky budu Čechoslovák, vždycky budu Čechoslovák je to zkrátka tak mě už nejde převychovat mě už nejde převychovat to je známej fakt.

Kecali a slibovali po sametu, ale bylo všechno naopak kecali a slibovali dřív, než jsme se rozkoukali, zašmelili stát kecali a slibovali, pak to vytunelovali, zašmelili stát

Nejspíš se Čechoslovák Masaryk v hrobě obrací, že rozfofrovali náš stát a rozdělili na dvakrát. Tak asi Čechoslováci udělaj defenestraci s těma co zašmelili stát a rozdělili na dvakrát.

Každý z nás je Čechoslovák, každý z nás je Čechoslovák je to zkrátka tak. Nás už nejde převychovat, nás už nejde převychovat to je známej fakt.

Asi se Čechoslovák Masaryk v hrobě obrací, že rozfofrovali náš stát a rozdělili na dvakrát můj Bože Čechoslováci udělaj defenestraci s těma co zašmelili stát a rozdělili na dvakrát.

Nejspíš se Čechoslovák Masaryk v hrobě obrací, že rozfofrovali náš stát a rozdělili na dvakrát. Tak asi Čechoslováci udělaj defenestraci s těma co zašmelili stát a rozdělili na dvakrát.

Vážení čtenáři, kvůli novým technologiím naší tiskárny jsme byli nuceni přejít zkušebně na menší formát – A4, velikost písma zůstává stejná. Věříme, že se vám naše noviny budou dobře číst, a že nám zachováte přízeň! Děkujeme, redakce

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 284/2024, cena 12 Kč. Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc. Vydavatel: Slovanský výbor ČR.

Redakční radu řídí: Docent RNDr. Jan Minář, Dr.Sc. Členové rady: Miroslav Havlík, Eva Holečková, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec a Nataša Weberová.

Distribuci vede Alena Grospičová. Na Slovanském výboru jsou úřední hodiny ve čtvrtek od 10 do 15 hodin.

Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 110 00 Praha 1, III. patro, kabinet č. 147, tel. 607 715 152, internetová adresa: www.slovanskyvyborcr.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík). Adresa e-mail: slovanvyborcr@volny.cz. Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko. Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku. Uzávěrka čísla dne 23. 2. 2024. Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.